A Kormány

…/2026. (….) Korm. rendelete

a biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelet módosításáról

[1] A biztosítási szolgáltatások biztonságának és folytonosságának megőrzése, a szerződők, a biztosítottak és a kedvezményezettek érdekeinek védelme, valamint a biztosítók és a viszontbiztosítók pénzügyi ellenálló képességének erősítése érdekében indokolt a szavatolótőkére és a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó prudenciális követelmények korszerűsítése.

[2] A szabályozás felülvizsgálata során kiemelt jelentőséggel bír a biztosítási kötelezettségek hosszú távú jellegének, a pénzügyi piacok változásainak, valamint a vállalkozások eltérő méretének és kockázati sajátosságainak megfelelő figyelembevétele.

[3] A módosítások célja a biztosítástechnikai tartalékok és a szavatolótőke-szükséglet meghatározására vonatkozó számítási módszerek pontosítása, különösen a hosszú lejáratú kötelezettségek értékelése, a kockázati ráhagyás és a volatilitási kiigazítás alkalmazása tekintetében.

[4] A szabályozás a piaci ingadozások prudenciális értékelésének pontosítása mellett elősegíti a hosszú távú tőkebefektetések kedvezőbb kezelését, a megfelelő tőkefedezet fenntartásával összhangban.

[5] A kis méretű és nem összetett vállalkozások esetében a kockázatok jelentőségéhez igazodó számítási egyszerűsítések az indokolatlan adminisztratív terhek mérséklését szolgálják, a prudens működés és a megfelelő tőkemegfelelés követelményeinek fenntartása mellett.

[6] A módosítások emellett pontosítják a belső modellek felügyeleti ellenőrzésére, a prudenciális kiigazítások jóváhagyására és az átmeneti intézkedések alkalmazására vonatkozó előírásokat.

[7] Az átmeneti rendelkezések lehetővé teszik az átalakuló értékelési módszerek fokozatos alkalmazását, miközben a kapcsolódó tájékoztatási és felügyeleti követelmények biztosítják az igénybe vett könnyítések tőkehelyzetre gyakorolt hatásának nyomon követhetőségét.

[8] A Kormány a biztosítási tevékenységről szóló 2014. évi LXXXVIII. törvény 437. § b) pontjában kapott felhatalmazás alapján, az Alaptörvény 15. cikk (1) bekezdésében meghatározott feladatkörében eljárva a következőket rendeli el:

1. §

A biztosítók és a viszontbiztosítók szavatolótőkéjéről és biztosítástechnikai tartalékairól szóló 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelet (a továbbiakban: 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelet) 5/A. § (3)–(4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép, egyidejűleg a § a következő (5)–(10) bekezdéssel egészül ki:

„(3) Az első simítási ponton túli lejáratok esetében a kockázatmentes kamatlábat az (5)-(7) bekezdések szerint extrapolálni kell.

(3a) Egy pénznem első simítási pontja azon leghosszabb futamidő, amelyre vonatkozóan a következő feltételek teljesülnek:

a) az említett futamidejű pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható;

b) az említett pénznemben denominált forgalomban lévő kötvények közül az említett vagy annál hosszabb futamidejű forgalomban lévő kötvények százalékos aránya kellően magas.

(4) A vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részének olyan határidős kamatlábakon kell alapulnia, amelyek egyenletesen konvergálnak az első simítási pontnál alkalmazandó határidős kamatlábtól egy végső határidős kamatláb felé.

(5) Az extraporált határidős kamatlábat a likvid határidős kamatláb és a végső határidős kamatláb súlyozott átlagaként kell kiszámítani.

(6) A likvid határidős kamatláb a vonatkozó pénzügyi eszköz mély, likvid és átlátható piacon észlelt leghosszabb futamidejéhez viszonyított egy vagy több határidős kamatlábon alapul.

(7) A végső határidős kamatláb súlya legalább 77,5%, ha a futamidó legalább 40 évvel meghaladja az első simítási pontot.

(8) A biztosító vagy viszontbiztosító figyelembe veszi a kötvénytől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat a kockázatmentes hozamgörbe extrapolált részénél, ha a pénzügyi eszközök piaca mély, likvid és átlátható.

(9) A 88. § (8) bekezdése szerinti fokozatos bevezetés nem érinti a pénzügyi piacok mélységének, likviditásának, átláthatóságának, valamint a (3a) bekezdés szerinti első simítási pontnak a meghatározását.

(10) A biztosítási és viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentés, a biztosítási és a viszontbiztosítási tevékenységhez kapcsolódó fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentéssel összefüggő részletszabályokról szóló 314/2015. (X. 28.) Korm.rendelet 2. § szerinti piaci szakembereknek szóló információkat tartalmazó része a következőket tartalmazza:

a) a 88. § (8) bekezdése szerinti fokozatos bevezetés és az extrapoláció alkalmazásának ténye és

b) a pénzügyi helyzetre gyakorolt hatás számszerűsítése, amelyet a fokozatos bevezetési terv alkalmazásának mellőzése okozna.”

2. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 8. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Ha a biztosító vagy a viszontbiztosító a legjobb becslést és a kockázati ráhagyást külön számítja, úgy a kockázati ráhagyást – a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségeknek azok teljes időtartama alatti, fedezéséhez szükséges idővel korrigált – szavatolótőke-szükséglettel egyező nagyságú figyelembe vehető szavatolótőke előteremtési költségének meghatározásával kell kiszámítani. A szavatolótőke-szükséglet kiigazítása egy exponenciális és időfüggő elemből áll.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 8. §-a a következő (6) és (7) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Ha a biztosítási és viszontbiztosítási szerződések pénzügyi opciókat vagy garanciákat tartalmaznak, akkor a legjobb becslés meghatározásához alkalmazott módszereknek azt is tükrözniük kell, hogy az e szerződésekből eredő pénzáramlások jelenértéke függhet egyrészt a jövőbeli események és fejlemények várható alakulásától, másrészt a tényleges kimenetelnek a várttól való eltéréseitől bizonyos forgatókönyvek esetén.

(7) A (6) bekezdéstől eltérően a kis méretű és nem összetettnek minősülő biztosítók és viszontbiztosítók, valamint azok a biztosítók és viszontbiztosítók, amelyek a Bit. 48/E. § szerinti előzetes felügyeleti jóváhagyást kaptak, a legjobb becslés prudens, determinisztikus értékelését alkalmazhatják olyan opciókkal vagy garanciákkal rendelkező életbiztosítási kötelezettségek esetében, amelyek nem minősülnek lényegesnek.”

3. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 9. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés i) pontjának alkalmazásában a csoportos életbiztosítási szerződést egyetlen szerződésnek kell tekinteni.”

4. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 11. § (1)–(3) bekezdése helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„(1) Az 5. § szerinti vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítást valamennyi pénznem esetében a vonatkozó pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló referenciaportfóliójában szereplő eszközökkel elérhető kamat és az e pénznemre vonatkozó alapvető kockázatmentes hozamgörbében szereplő kamatok közötti kamatkülönbözet alapján kell kiszámítani.

(2) Egy adott pénznem hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló – a 2015/35 bizottsági rendelet 49. cikke szerinti – befektetési referenciaportfóliója az adott pénznemben denominált olyan eszközökre nézve reprezentatív, amelyekbe biztosítók és viszontbiztosítók fektettek be az adott pénznemben denominált biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslések fedezése céljából.

(3) A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítást egy pénznem esetében a 3. mellékletben meghatározottak alapján kell kiszámítani.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 11. § (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az 11/C. § (4)-(9) bekezdés sérelme nélkül az euró esetében a volatilitási kiigazítást makroszintű volatilitási kiigazítással kerül növelésre. A makroszintű volatilitási kiigazítást a 4. mellékletben meghatározottak alapján kell meghatározni.”

(3) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 11. §-a a következő (11) és (12) bekezdéssel egészül ki:

„(11) A volatilitási kiigazítás alapjául szolgáló különbözet kiszámítása céljából az (1), (2) és (6) bekezdés szerinti különbözetnek a forint- és az államkötvényektől eltérő kötvények, hitelek és értékpapírosítások átlagos devizakülönbözetének az értéksúlyozott összegét kell tekinteni.

(12) A (11) bekezdés szerinti számítás céljából a súlyok az említett pénznem vagy ország esetében a referenciaeszköz-portfólióban szereplő államkötvények értéke és az említett referenciaportfólióban szereplő valamennyi eszköz értéke arányának, valamint az említett pénznem vagy ország esetében a referenciaeszköz-portfólióban szereplő, az államkötvényektől, hitelektől és értékpapírosításoktól eltérő kötvények értéke és az említett referenciaportfólióban szereplő valamennyi eszköz értéke arányának felelnek meg.”

5. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 11/A. § (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Azon pénznemek esetében, amelyeknél a végrehajtási jogi aktus nem határozza meg a Szolvencia 2 irányelv 77e. cikk (1) bekezdés c) pontjában említett, kockázathoz igazított különbözetet, a releváns kockázatmentes hozamgörbére nem alkalmazható volatilitási kiigazítás a legjobb becslés kiszámításához. Azon tagállamok esetében, amelyek pénzneme az euro, és amelyek vonatkozásában a (2) bekezdésben említett végrehajtási jogi aktusok nem határozzák meg a Szolvencia 2 irányelv 77e. cikk (1) bekezdés c) pontjában említett, kockázathoz igazított különbözetet és a Szolvencia 2 irányelv cikk 77e. cikk (1) bekezdés d)

pontjában említett százalékos arányt, a volatilitási kiigazításhoz nem adható makroszintű volatilitási kiigazítás.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 11/A. §-a a következő (3) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A (2) bekezdés alkalmazásában egy adott pénznemhez tartozó, végrehajtási jogi aktusban meghatározott első simítási pont nem módosítható, kivéve, ha egy adott futamidővel azonos vagy annál hosszabb futamidejű kötvények adott pénznemben denominált, valamennyi kötvényhez viszonyított százalékos arányának értékelése az 5/A. § (3)–(8) bekezdésben és a Szolvencia 2 irányelv 86. cikk (1) bekezdés b) pont iii. alpontjában említett felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott.”

6. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 6. alcíme a következő 11/C. §-sal egészül ki:

„11/C. § (1) A biztosító vagy viszontbiztosító volatilitási kiigazítást alkalmaz az 5. § szerinti legjobb becslés számításához használt releváns kockázatmentes hozamgörbére a Felügyelet előzetes jóváhagyásával, ha legalább:

a) egy adott pénznemben denominált, valamennyi biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettség legjobb becslésének kiszámításához használt kockázatmentes hozamgörbe nem tartalmaz a 9. § (1) bekezdésében említett illeszkedési kiigazítást és

b) a vállalkozás kielégítő módon igazolja a Felügyelet számára, hogy rendelkezik a volatilitási kiigazítás 11. § (3) és (6) bekezdése szerinti kiszámításához szükséges megfelelő eljárásokkal.

(2) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító már nem felel meg az (1) bekezdéssel összhangban megállapított előzetes jóváhagyás feltételeinek, akkor a Felügyelet kötelezi biztosítót vagy a viszontbiztosítót, hogy beszüntesse az 5. §-ban említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazott volatilitási kiigazítás alkalmazását.

(3) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító újból megfelel az (1) bekezdés szerinti feltételeknek, akkor kérheti a Felügyelet engedélyét az 5. §-ban említett legjobb becslés számításához használt kockázatmentes hozamgörbére alkalmazott volatilitási kiigazítás használatára.

(4) A Felügyelet előzetes jóváhagyásától függően a biztosító vagy viszontbiztosító egyedi/vállalkozásspecifikus kiigazítást alkalmazhat a (3) bekezdés szerinti pénznem kockázathoz igazított különbözetére, ha:

a) a kockázathoz igazított jelentéstétel időpontját megelőző négy negyedéves jelentési időszak tekintetében meghaladta a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözetet; és

b) a releváns eszközeihez tartozó, továbbá a Bit. 269. § (1) és (2) bekezdése, valamint az MNBtv. 48. § (2) és (3) bekezdése alapján jelentett információk megfelelő minőségűek az említett kiigazítás robusztus és megbízható kiszámításához.

(5) Az (4) bekezdés szerinti kiigazítás a következő értékek közül az alacsonyabbnak felel meg:

a) 105 százalék,

b) a biztosító vagy viszontbiztosító hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet és a releváns pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet hányadosa.

(6) A biztosító vagy viszontbiztosító hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet ugyanúgy kerül kiszámításra,

mint a releváns pénznem referenciaportfóliója alapján számított, kockázathoz igazított különbözet.

(7) A biztosító vagy viszontbiztosító hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokból álló befektetési portfólióján belüli releváns alkategóriák súlyai és átlagos futamideje a biztosító vagy viszontbiztosító saját adatai alapján kerül meghatározásra.

(8) A (4) bekezdés szerinti egyedi kiigazítás alkalmazásakor a volatilitási kiigazítás nem növelhető a (6) bekezdés szerinti makroszintű volatilitási kiigazítással.

(9) A biztosító vagy viszontbiztosító haladéktalanul felhagy a (6) bekezdés szerinti egyedi kiigazítás alkalmazásával, amennyiben a (3) bekezdésben említett pénznem kockázathoz igazított különbözetet két egymást követő negyedéves jelentési időszakban növelésre kerül.”

7. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 34. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A részvénypiaci árak változásából eredő kockázatra vonatkozó standard tőkekövetelmény szimmetrikus kiigazítása olyan módon alkalmazható, hogy a kiigazított részvénypiaci kockázati tőkekövetelmény a standard tőkekövetelménynél legfeljebb 13 százalékponttal térjen el, lefelé vagy felfelé.”

8. §

A 43/2015. Korm. rendelet a következő 15/A. alcímmel és egészül ki:

„**15/A. Hosszú távú tőkebefektetések**

36/A. § (1) A biztosító és a viszontbiztosító a 26.§-ban foglalt szavatolótőke-szükséglettől eltérően, a 34. § (2) bekezdés b) pontjában meghatározott a részvénypiaci kockázati részmodul részeként alkalmazhat a (7) bekezdés szerinti tőkekövetelményeket a hosszú távon tartott tőkebefektetések meghatározott részhalmazára, amennyiben a Felügyelet számára kielégítően bizonyítja, hogy

a) a tőkebefektetések részhalmazát egyértelműen elkülönítve irányítja a vállalkozás más tevékenységeitől,

b) a hosszú távú tőkeportfóliók rendelkeznek olyan kidolgozott és az igazgatóság által jóváhagyott befektetési politikával, amely rögzíti a biztosító és viszontbiztosító kötelezettségvállalását a tőkebefektetések meghatározott részhalmazának legalább öt évet meghaladó átlagos tartására,

c) a tőkebefektetések részhalmaza kizárólag az Európai Gazdasági Térség (EGT)- vagy Gazdasági Együttműködési és Fejlesztési Szervezet (OECD)-tagállamban jegyzett részvényekből, illetve olyan nem jegyzett részvényekből áll, amelyek kibocsátójának székhelye EGT- vagy OECD-tagállamban van,

d) a biztosító és a viszontbiztosító folyamatosan, stresszhelyzetben is tudja biztosítani, hogy a részhalmazon belüli tőkebefektetések legalább öt évig kényszereladás nélkül tarthatók,

e) a biztosító és a viszontbiztosító kockázatkezelési, eszköz–forrás-gazdálkodási és befektetési politikája megfelel a b) pontban előírt tartási követelménynek és biztosítja a d) pontban meghatározott követelmény teljesítését,

f) a tőkebefektetések részhalmazának diverzifikációja úgy valósul meg, hogy megelőzi az egy kibocsátóra vagy kibocsátó vállalkozáscsoportra irányuló túlzott kitettséget, valamint a kockázatok túlzott felhalmozódását a portfólió egészében,

g) a tőkebefektetések részhalmaza nem foglal magában részesedéseket.

(2) Az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben a biztosító és viszontbiztosító igazgatósága köteles jóváhagyni a tőkebefektetések kezelésére vonatkozó politikákat, azokat rendszeresen felülvizsgálni, valamint a Bit. 89. §-ban meghatározott kockázat- és szavatolótőke-értékelési rendszerben beszámolni róla.

(3) Ha a részvényeket olyan, a 2015. április 29-i 760/2015/EU parlamenti és tanácsi rendelettel összhangban engedélyezett európai hosszú távú befektetési alapban vagy alacsony kockázati profilúként meghatározott kollektív befektetési formában – ideértve az alternatív befektetési alapot is – tartják, az (1) bekezdés szerinti feltételek teljesítését az alap szintjén, és nem a mögöttes eszközök szintjén vizsgálja.

(4) Az olyan biztosító vagy viszontbiztosító, amely a tőkebefektetések egy részhalmazát az (1) bekezdéssel összhangban hosszú távú tőkebefektetésként kezeli, a továbbiakban csak olyan megközelítést használhat, amely tartalmaz hosszú távú tőkebefektetéseket.

(5) Ha a biztosító vagy viszontbiztosító már nem felel meg az (1) bekezdésben meghatározott feltételeknek, haladéktalanul értesíti a Felügyeletet, és megteszi a megfelelés helyreállításához szükséges intézkedéseket. A biztosító vagy viszontbiztosító a meg nem felelés első észlelésétől számított egy hónapon belül tájékoztatja a Felügyeletet a szükséges információkról, valamint azokról az intézkedésekről, amelyekkel az első észleléstől számított hat hónapon belül helyreállítja a megfelelést.

(6) Amennyiben a biztosító vagy viszontbiztosító az (5) bekezdésben meghatározott határidőn belül nem állítja helyre a megfelelést, úgy addig, amíg az (1) bekezdésben meghatározott feltételek teljesülése meg nem valósul, de legalább két és fél évig – a hosszabb időtartamot alkalmazva – egyetlen tőkebefektetést sem minősíthet hosszú távú tőkebefektetésnek.

(7) A hosszú távú tőkebefektetésekre vonatkozó tőkekövetelmény megegyezik az alapvető szavatolótőkében bekövetkező azon veszteséggel, amely a hosszú távú tőkebefektetésként kezelt befektetések értékének huszonkét százalékos, azonnali csökkenéséből eredne.”

9. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 39. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„39. § (1) A biztosító vagy a viszontbiztosító meghatározott kockázati modulok, vagy a kockázati részmodulok esetében egyszerűsített számítást végezhet, amennyiben a következő feltételek mindegyike teljesül:

a) az általuk vállalt kockázatok jellege, nagyságrendje és összetettsége indokolja az egyszerűsített számítás alkalmazását;

b) aránytalan lenne a standardizált számítás alkalmazását előírni a biztosító vagy viszontbiztosító számára;

c) a standardizált számításhoz képest bekövetkező hiba nem vezet a szavatolótőke-szükséglet lényeges téves bemutatásához, kivéve, ha az egyszerűsített számítás eredményeként kapott szavatolótőke-szükséglet meghaladja a standardizált számítással kapott szavatolótőke-szükségletet.

(2) A kis és nem összetett biztosító vagy viszontbiztosító, ha legalább ötévente eleget tesz az következő feltételeknek, akkor egyszerűsített számításokat végezhet a konkrét kockázati modulok vagy kockázati részmodulok esetében:

a) minden olyan kockázati modul vagy kockázati részmodul, amelyre vonatkozóan egyszerűsített számítást kívánnak alkalmazni, az egyszerűsítés alkalmazása nélkül az alapvető szavatolótőke-szükséglet kevesebb mint két százalékát teszi ki;

b) azon kockázati modulok vagy kockázati részmodulok összege, amelyre vonatkozóan egyszerűsített számítást kíván alkalmazni, az egyszerűsítés alkalmazása nélkül az alapvető szavatolótőke-szükséglet kevesebb mint tíz százalékát teszi ki.

(3) A biztosító vagy a viszontbiztosító az egyszerűsített számításokat a 26. §-ban említett szempontokat figyelembe véve kalibrálja.

(4) Amennyiben az (1)–(3) bekezdés és a 27. § (1) bekezdésének sérelme nélkül biztosító vagy viszontbiztosító a szavatólótőke-szükséglet kiszámításakor egy kockázati modul vagy kockázati részmodul az alapvető szavatolótőke-szükséglet legfeljebb öt százalékát teszi ki, a biztosító vagy viszontbiztosító a szavatolótőke-szükséglet kiszámítását követő legfeljebb három évig egyszerűsített számítást alkalmazhat az említett kockázati modulra, vagy kockázati részmodulra vonatkozóan.

(5) Az egyes kockázati modulok vagy kockázati részmodulok alapvető szavatolótőke-szükséglethez viszonyított részarányának összege nem haladhatja meg a tíz százalékot, ha a (4) bekezdés szerinti egyszerűsített számításokat alkalmazzák. Az alapvető szavatolótőke-szükséglethez viszonyított részaránya az azon utolsó alkalommal kiszámított részarány, amikor a kockázati modult vagy a kockázati részmodult a (2) bekezdés szerinti egyszerűsített számítás nélkül számították ki.”

10. §

A 43/2015. Korm. rendelet 49. §-a a következő (5) és (6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A biztosító vagy viszontbiztosító belső modelljében figyelembe veheti a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a 11. § szerinti volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását, ha

a) a módszer, amely figyelembe veszi egy adott pénznemre gyakorolt hatást, nem tartalmazza a kockázathoz igazított különbözet biztosítóspecifikus kiigazítását, továbbá – az euróra nézve – a volatilitási kiigazítás makroszintű volatilitási kiigazítással történő esetleges növelését sem;

b) a szavatolótőke-szükséglet nem alacsonyabb az alábbiaknál:

ba) a szavatolótőke-szükségletként kiszámított fiktív szavatolótőke-szükséglet, azzal a kivétellel, hogy a hitelkockázati kamatkülönbözet változásainak a volatilitási kiigazításra gyakorolt hatását az EBFH által a technikai információk szerinti közzététele céljából alkalmazott módszertannak megfelelően veszik figyelembe; vagy

bb) a ba) alpont alapján kiszámított fiktív szavatolótőke-szükséglet, kivéve, hogy az adott pénznem 11. § (2) és (3) bekezdése szerinti reprezentatív portfólióját az említett pénznemben denominált biztosítási vagy viszontbiztosítási kötelezettségekkel rendelkező biztosító vagy viszontbiztosító eszközei helyett azon eszközök alapján határozzák meg, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet.

(6) A reprezentatív portfóliót az adott pénznemben denominált eszközök alapján kell meghatározni, amelyek a biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségek legjobb becslésének fedezetét adják.”

11. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 56. §-a a következő (4) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A Felügyelet belső modell alkalmazására vonatkozó jóváhagyását követően a biztosító és viszontbiztosító kétévente megküldi a Felügyelet számára a szavatolótőke-szükségletnek a 28. § szerinti standard formulának megfelelően megállapított becslését. A Felügyelet indokolással ellátott határozat útján kérhet gyakoribb adatszolgáltatást kérhet a biztosítótól vagy viszontbiztosítótól.”

12. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 59. § (1) bekezdése a következő e) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet többlettőke-követelményt írhat elő a biztosító vagy a viszontbiztosító számára, ha a felügyeleti eljárás során megállapítható, hogy)

„e) a biztosító vagy viszontbiztosító alkalmazza a 88–89. §-ban említett átmeneti intézkedések egyikét, és

ea) vállalkozás az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül nem felelne meg a szavatolótőke-szükségletnek, valamint

eb) a vállalkozás nem nyújtotta be a felügyeleti hatóságnak vagy az első fokozatos bevezetési tervet az előírt határidőn belül, vagy az előírt éves jelentést.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 59. § (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az (1) bekezdés d) és e) pontjában meghatározott körülmények között a többlettőke-követelménynek arányosnak kell lennie az említett pontokban foglalt eltérésből, illetve meg nem felelésből adódó lényeges kockázatokkal.”

13. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 60. § (5) bekezdése a következő e) és f) ponttal egészül ki:

(A Felügyelet évente tájékoztatja az EBFH-t a következőkről:)

„e) a biztosítók és viszontbiztosítók teljes száma a kis méretű és nem összetett vállalkozások, valamint az egyéb, egyszerűsítéseket vagy arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások szerinti bontásban, továbbá az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó vállalkozások száma;

f) a csoportok száma a kis méretű és nem összetett csoportok, valamint az egyéb, egyszerűsítéseket vagy arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok szerinti bontásban, továbbá az egyedi arányossági intézkedéseket alkalmazó csoportok száma.”

14. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 87. § (6) bekezdés a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A 25. §-tól, a 26. § (2) és (3) bekezdésétől, a 27. § (2) bekezdésétől, továbbá a 29. és 30. §-tól eltérve a következőket kell alkalmazni:]

„a) a kockázatkoncentráció részmodulnak és a kamatréskockázati részmodulnak a standard formulával összhangban történő számításakor ugyanazokat a standard paramétereket kell alkalmazni a tagállamok központi kormányzataival vagy központi bankjaival szemben, 2023 január 1. előtt felmerült, bármely más tagállam fizetőeszközében denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában, mint amilyet a saját fizetőeszközükben denominált és finanszírozott kitettségek vonatkozásában alkalmaznának,”

15. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 88. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2027. január 30-át követően a Felügyelet a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó átmeneti kiigazítást kizárólag akkor hagyja jóvá, ha

a) a jóváhagyást megelőző tizennyolc hónapon belül az e rendeletben meghatározott szabályokat először kell alkalmazni a kérelmet benyújtó biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azt követően, hogy az e rendelet hatálya alóli, mérete alapján fennálló mentessége megszűnt, vagy

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapon belül a kérelmet benyújtó biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállomány átvételére engedélyt kapott, és az átadó biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére átmeneti kiigazítást alkalmazott.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 88. § (6) bekezdés c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdést alkalmazó biztosító és viszontbiztosító]

„c) a Bit. 108. §-a szerinti, fizetőképességről és pénzügyi helyzetről szóló jelentésnek a többi piaci szereplőnek címzett információkat tartalmazó részében nyilvánosságra hozza

ca) az átmeneti kockázatmentes hozamgörbe alkalmazásának tényét,

cb) annak a pénzügyi helyzetére gyakorolt hatásnak a számszerűsítését, amelyet az átmeneti intézkedés alkalmazásának mellőzése eredményezne,

cc) ha az átmeneti intézkedés alkalmazása nélkül is teljesítené a szavatolótőke-szükségletet, az átmeneti intézkedés alkalmazásának indokait, valamint

cd) az átmeneti intézkedéstől való függőségének értékelését és – ha alkalmazandó – a függőség csökkentése vagy megszüntetése érdekében megtett vagy tervezett intézkedéseinek leírását.”

(3) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 88. §-a a következő (7) és (8) bekezdéssel egészül ki:

„(7) Az 5/A. § (3a) bekezdéstől eltérően az euróra vonatkozó első simítási pontot a 20 éves futamidő képezi.

(8) A biztosító vagy viszontbiztosító a Felügyelet előzetes jóváhagyásával fokozatosan vezetheti be az 5/A. § szerinti extrapolációs szabályok alkalmazását olyan módon, hogy

a) 2027. január 30-án a határidős kamatlábaknak az extrapoláció végső határidős kamatlába felé történő konvergenciája sebességét meghatározó paramétereket úgy határozza meg, hogy az alkalmazott kockázatmentes hozamgörbe kellően hasonló legyen a 2027. január 29-én alkalmazandó extrapolációs szabályok szerint meghatározott kockázatmentes hozamgörbéhez, és

b) az a) pont szerinti paramétereket minden naptári év elején lineárisan csökkentse olyan módon, hogy 2032. január 1-jétől az extrapoláció végső paraméterei kerüljenek alkalmazásra.”

16. §

(1) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 89. §-a a következő (1a) bekezdéssel egészül ki:

„(1a) 2027. január 30-át követően a Felügyelet a biztosítástechnikai tartalékokra vonatkozó átmeneti levonást kizárólag akkor hagyja jóvá, ha

a) a jóváhagyást megelőző tizennyolc hónapon belül az e rendeletben meghatározott szabályokat először kell alkalmazni a kérelmet benyújtó biztosítóra vagy viszontbiztosítóra azt követően, hogy az e rendelet hatálya alóli, mérete alapján fennálló mentessége megszűnt, vagy

b) a jóváhagyást megelőző hat hónapon belül a kérelmet benyújtó biztosító vagy viszontbiztosító biztosítási vagy viszontbiztosítási szerződésállományt vett át, és az átadó

biztosító vagy viszontbiztosító az átruházást megelőzően az adott szerződésállomány tekintetében a vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére átmeneti kiigazítást alkalmazott.”

(2) A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 89. §-a következő (8) bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az a biztosító vagy viszontbiztosító, – amely 2026. január 29. előtt volatilitási kiigazítást alkalmazott az 5. §-ban említett legjobb becslés számításához használt vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére – a Felügyelet engedélye nélkül továbbra is alkalmazhatja, ha igazolja, hogy 2027. január 29-töl megfelel a 11/C. § (1) bekezdés szerinti feltételeknek.”

17. §

A 43/2015. (III.12.) Korm.rendelet 91. § helyébe a következő rendelkezés lép:

„91. § (1) Az 5/A. §, 88. §, valamint 89. § szerinti átmeneti rendelkezéseket alkalmazó biztosító és viszontbiztosító amint észleli, hogy az átmeneti rendelkezések alkalmazása nélkül nem fog tudni eleget tenni a szavatolótőke-szükségletnek, tájékoztatja a Felügyeletet. A Felügyelet előírja a biztosítónak vagy viszontbiztosítónak, hogy tegye meg a szükséges intézkedéseket a szavatolótőke-szükségletnek való megfelelés átmeneti időszak végén történő biztosítása érdekében.

(2) A szavatolótőke-szükségletnek az 5/A. §, 88. §, valamint 89. § szerinti átmeneti rendelkezések alkalmazása nélkül történő nem megfelelés észlelésétől számított két hónapon belül a biztosító vagy viszontbiztosító fokozatos bevezetési tervet nyújt be a Felügyelet részére, amelyben ismerteti a szavatolótőke-szükséglet fedezésére szolgáló figyelembe vehető szavatolótőke szintjének létrehozására vagy kockázati profiljának csökkentésére irányuló tervezett intézkedéseket a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében. A biztosító vagy viszontbiztosító az átmeneti időszak során frissítheti a fokozatos bevezetési tervet.

(3) A biztosító vagy viszontbiztosító évente jelentést nyújt be a Felügyelet részére a szavatolótőke-szükségletnek az átmeneti időszak végére történő megfelelés biztosítása érdekében tett intézkedésekről és az ez irányba történő előrelépésről. A Felügyelet visszavonja az 5/A. §, 88. §, valamint 89. § szerinti átmeneti rendelkezések alkalmazására vonatkozó jóváhagyást, amennyiben az eredményjelentés alapján a szavatolótőke-szükséglet átmeneti időszak végére történő megfelelésének megvalósulása nem realisztikus.

(4) A biztosító vagy viszontbiztosító nyilvánosságra hozza a Bit. 108. §-ban említett, a fizetőképességükről és pénzügyi helyzetükről szóló jelentésnek a piaci szakembereknek szóló részében az 5/A. §, 88. §, valamint 89. § szerinti fokozatos bevezetési és átmeneti intézkedések alkalmazása mellőzésének a pénzügyi helyzetükre gyakorolt együttes hatását.”

18. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet 93. §-a a következő d) ponttal egészül ki:

(Ez a kormányrendelet)

„d) a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról, továbbá a 2002/87/EK és a 2013/34/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. november 27-i (EU) 2025/2 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek”

(való megfelelést szolgálja.)

19. §

A 43/2015. (III.12.) Korm. rendelet az 1. és 2. melléklet szerinti 3. és 4. melléklettel egészül ki.

20. §

Ez a rendelet 2027. január 29-én lép hatályba.

21. §

Ez a rendelet a 2009/138/EK irányelvnek az arányosság, a felügyelet minősége, a jelentéstétel, a hosszú távú garanciákra vonatkozó intézkedések, a makroprudenciális eszközök, a fenntarthatósági kockázatok, valamint a csoportszintű és a határokon átnyúló felügyelet tekintetében történő módosításáról, továbbá a 2002/87/EK és a 2013/34/EU irányelv módosításáról szóló, 2024. november 27-i (EU) 2025/2 európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

1. melléklet a .../2026. (...) Korm. rendelethez

„*3. melléklet a 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelethez*

A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás kiszámítása egy pénznem esetében

1. A kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás kiszámítása egy pénznem esetében a következőképpen történik:

$$VA_{cu} = 85\% \cdot CSSR_{cu} \cdot RCS_{cu}$$

ahol:

a) VA_{cu} a cu pénznemhez tartozó volatilitási kiigazítás;

b) $CSSR_{cu}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosa a cu pénznemre vonatkozóan;

c) RCS_{cu} a cu pénznemre vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet.

2. A VA_{cu}-t a hozamgörbe azon releváns kockázatmentes kamatlábaira kell alkalmazni, amelyek nem az 5/A. § szerinti extrapolációból származnak.

3. Ha a releváns kockázatmentes kamatlábak extrapolált része a 5/A. § (8) bekezdése alapján figyelembe vesz kötvényektől eltérő pénzügyi eszközökből származó információkat, akkor a VA_{cu} az említett pénzügyi eszközökből származó kockázatmentes kamatlábakra is alkalmazandó. A releváns kockázatmentes hozamgörbe extrapolációja a kiigazított kockázatmentes kamatlábakon alapul.

4. A $CSSR_{cu}$ értéke nem lehet negatív és egynél nagyobb.

5. A $CSSR_{cu}$ értéke egynél kisebb, ha a biztosító vagy viszontbiztosító valamely pénznemben lévő eszközeinek a hitelkockázati kamatkülönbözetek változásaira való érzékenysége alacsonyabb, mint az adott pénznemben lévő biztosítástechnikai tartalékainak a kamatlábak változásaira való érzékenysége.

6. Az RCS_{cu} a 11. § (1) és (2) bekezdésben említett különbözet és ezen bekezdés szerinti különbözet azon része közötti különbségként kerül kiszámításra, amely a várható veszteségek, az eszközökkel kapcsolatos váratlan hitelkockázat vagy egyéb kockázat valós értékelésére vezethető vissza.

7. A 6. pont szerinti különbözetnek azon részét, amely a várható veszteségek, a váratlan hitelkockázat vagy bármely más kockázat reális értékeléséből ered, a különbözet százalékos arányában kell kiszámítani.

8. A 7. pont szerinti százalékos arányt a különbözetek növekedésével csökkenteni kell, továbbá legalább a következő három esetet szükséges megkülönböztetni:

a) ahol a különbözetek nem haladják meg hosszú távú átlagukat;

b) ahol a különbözetek meghaladják hosszú távú átlagukat, de nem haladják meg hosszú távú átlaguk kétszeresét; valamint

c) ahol a különbözetek meghaladják hosszú távú átlaguk kétszeresét.

9. A kockázathoz igazítás mértéke nem haladhatja meg a hosszú távú átlagos különbözetek megfelelő százalékos arányát.

10. Az 1. ponttól eltérve, azon biztosító vagy viszontbiztosító, amelynek:

a) központi irodája olyan tagállamban van, amelynek a pénzneme az euróhoz kötött, és

b) amely megfelel az euróhoz kötött pénznemekkel kapcsolatos, a Bizottság 2015/35. felhatalmazáson alapuló rendelet 7. alszakaszának értelmében kialakított devizaárfolyam-kockázati részmodul kiszámításának elősegítése céljából alkalmazandó kiigazításokra vonatkozó részletes követelményeknek,

az euróhoz kötött pénznemre vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás és az euróra vonatkozó kockázatmentes hozamgörbére alkalmazandó volatilitási kiigazítás számításakor egyetlen $CSSR_{cu}$-t számít mind a forintban, mind az euró vonatkozásában, együttesen figyelembe véve az euróban és a forintban denominált eszközöket és kötelezettségeket.”

2. melléklet a .../2026. (...) Korm. rendelethez

„*4. melléklet a 43/2015. (III. 12.) Korm. rendelethez*

1. A makroszintű volatilitási kiigazítás kiszámítása a következőképpen történik:

$$VA_{Euro,macro} = 85\,\% \cdot CSSR_{Euro} \cdot max(RCS_{co} - 1{,}3 \cdot RCS_{Euro}; 0) \cdot \omega_{co}$$

ahol:

a) $VA_{Euro,macro}$ a co országhoz tartozó volatilitási kiigazítás;

b) $CSSR_{Euro}$ egy biztosító vagy viszontbiztosító hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosa az euróra vonatkozóan;

c) RCS_{co} a co országra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet;

d) RCS_{Euro} az euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözet;

e) ω_{co} a co ország országkorrekciós tényezője.

2. A $CSSR_{Euro}$-t egy biztosító vagy viszontbiztosító euróra vonatkozó, hitelkockázati kamatkülönbözettel szembeni érzékenységi hányadosaként kerül kiszámításra, a 11. § (3) bekezdésével összhangban.

3. Az RCS_{co}-t úgy kell kiszámítani, mint a 11. § (3) bekezdés szerinti, euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetet.

4. A 3. pont szerinti kiszámítás az eszközökre nézve olyan reprezentatív referenciaportfólión alapszik, amelyekbe a biztosító vagy viszontbiztosító befektet, az említett ország biztosítási piacán értékesített és euróban denominált termékekből eredő biztosítási és viszontbiztosítási kötelezettségekre vonatkozó legjobb becslés fedezése céljából.

5. Az RCS_{Euro}-t az euróra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetként kell kiszámítani, a 11. § (3) bekezdésével összhangban.

6. 1. pont e) alpontja szerinti országkorrekciós tényező kiszámítása a következőképpen történik:

$$\omega_{co} = max(min(((RCS_{co}^{*} - 0{,}6\%)/0{,}3\%); 1); 0)$$

ahol:

RSC_{co}* az 1. pont c) alpontjában említett, a co országra vonatkozó, kockázathoz igazított különbözetnek és a hitelviszonyt megtestesítő értékpapírokba történő befektetések co országban engedélyezett biztosítók és viszontbiztosítók által tartott összes eszközhöz viszonyított százalékos arányának szorzata.”